ALMINE RECH

Katja Strunz
Tick-Tock, Crick-Clock

Feb 25 — Mar 26, 2011 | Brussels

“If times were not folding and falling over each other” [1]

De galerij Almine Rech kondigt u met trots de eerste individuele tentoonstelling van de Duitse kunstenares Katja Strunz in Brussel aan.

Strunz haar werken dragen de sporen van een ervaring, van een verleden dat vertaald wordt via de applicatie van hergebruikte of gerecycleerde materialen. Bij bepaalde objecten – door de kunstenares beschreven als “geconstrueerde fragmenten” – worden de oude elementen, gevonden en weggenomen fragmenten, gekoppeld aan door haar ontworpen nieuwe industriële of handgemaakte elementen. Gevoed door haar eigen archeologie van de moderniteit, plaatst haar werk zich in het heden als een verbazingwekkende en mooie film in wording. In de door de kunstenares voorgestelde temporaliteit doen toekomst, heden en verleden op intense wijze beroep op elkaar.

De filosoof Walter Benjamin zei: « De oorsprong is een draaikolk in de stroom van de toekomst »[2]. Op deze manier onderzoekt het werk van Strunz het heden van wat reeds voorbij is.

Aangezien de artieste haar werken in het kader van een tentoonstelling heeft opgesteld, werd er niets aan het toeval overgelaten: de werken communiceren met elkaar. Terwijl ze de nuances van de tijd en de ruimte verbuigen, ontstaat er een interactie tussen de beeldhouwwerken waarbij ze een bepaald moment lijken te vatten. Net zoals de titel van de tentoonstelling, “Tick-Tock, Crick-Clock”, aangeeft, gaat het om een moment onttrokken aan de oneindige vooruitgang van een gegeven beweging.

Het centrale werk van de tentoonstelling, een grote handgemaakte houten horloge, toont duidelijk dat het gaat om een moment, een tegengehouden tijd. Door haar haar normale functie te ontzeggen, kan de horloge hier zowel een toekomstig, als een moment uit het verleden, of zelfs heden, aanduiden.

De andere tentoongestelde sculpturen lijken gebroken objecten, zoals de gevallen of omgebogen fragmenten van deze horloge. Zo zou de lange ketting die vastgemaakt werd aan het plafond en bestaat uit verschillende metalen cirkels het bezwijkende mechanisme ervan kunnen representeren.

Strunz haar werken lijken een antwoord te geven op de wet van de zwaartekracht. Ze geven de indruk van een beweging: hoewel ze naar beneden vallen, worden ze weergegeven net alvorens op de grond ineen te storten. Ook de “plooien” van de sculpturen onderlijnen het idee van de onderbreking van de dimensies van de ruimte en de tijd. Als een teken van veroudering verwijzen ze naar het moment van de verandering, van het verleden.

Deze twee dynamische bewegingen – de val en de neerslag – die zeer representatief zijn voor het werk van de artieste, zijn sterk verbonden met het feit dat de materialen, de dingen, onderhevig zijn aan het onontkoombare desintegratieproces.

Katja Strunz werd geboren in 1970 te Ottweiler, in Duitsland. Ze werkt en woont in Berlijn.

Haar werk wordt momenteel tentoongesteld in het Sztuki museum te Lodz, in Polen, alwaar zij het concept van de retrospectieve “Afterimages of Life: Wladyslaw Strzeminski and rights for art” ontwierp. Enkele van haar recente werken worden eveneens tentoongesteld in het Centre Pompidou te Parijs in het kader van de expositie "elles@centrepompidou, artistes femmes dans les collections du musée national d’art moderne" en in het Camden Arts Centre in Londen voor de tentoonstelling « Never the same River (Possible Futures, Probable Past)”.

[1] “Indien de tijden zich niet zouden omsluiten en opeenhopen”, vrije vertaling van: TIBET, B. / CURRENT 93, « All Stars Are Dead » in Thunder Perfect Mind

[2] Vrije vertaling van: Walter Benjamin, L’Origine du drame allemand, Paris, Flammarion, 1985, pp.43-44.